

FLAVIUS SIMION

EU SUNT
SADDER

20.

EA:

eu te iubesc pe jumătate
dar jumătate înseamnă mult
îmi e frică să-ți dau întregul meu
să-ți dau ție tot din tot ce sunt
mi-e frică și frica doare
c-am fost rănită în trecut
știi că tu nu ai nicio vină
știi c-am făcut un jurământ
dar dacă te-aș iubi cu totul
și m-ai răni vreodată rău
poate m-aș vindeca mult mai ușor
când știi că mi-a rămas mie
o jumătate...

EL:

eu te iubesc tot pe jumătate
dar nu-ți arăt
știi că e urât dar așa pot eu să iubesc
ascuns incert uneori vag
știi că trebuie să-ți vorbesc
dar în mintea mea se aleargă cuvintele
cad și se rănesc
și nu mai ajung la tine dar te iubesc
și des simt că înnnebunesc
nu vreau să te întristez
vreau să știi că îmi imaginez că ești aici
te iau de mână și facem un întreg perfect
din două jumătăți

(ADDA & Flavius Simion)

21.

în iarbă te-am pierdut
acolo
te-am scăpat din mâini
și nu te-am mai găsit
nu știu dacă ai murit
dacă ai găsit drumul spre casă
dar la mine nu ai mai ajuns
am chemat preoții să mă îngroape
să pot să te caut în pământ
să te aduc la lumină
să te fac lumină
semi
zeitate
am ajuns până la nucleu
și nu m-am mai întors eu
că nu te-am găsit nici acolo
ninge afară acum
e frumos
e întuneric și îmi place
ți-aș atinge chipul
cu mâinile mele reci și albe
să simți un sfert din dorința mea
acum crengile copacilor mi-s boltă
acum cerul mi-e dușman

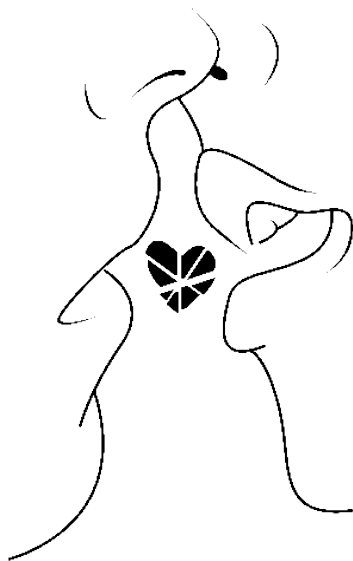
iarba a mucegăit
a putrezit din rădăcină
acum soarele nu mai moare
te caută și el

uită-mi octombrie
uită-mi noiembrie
hai până în decembrie înapoi
la noi
înapoi la amintiri
să mă îmbraci iar cu dorință
că te știu acum mult prea departe
te știu într-o mare parte
a altcuiva
și asta îmi oprește nopțile
să nu mai curgă de la sine
acum din vocea soarelui pe care o păstrez pe retină
voi cânta alte melodii
ceva mai adânci
mai periculoase
cu mai mult ecou
parcă aș recita poezii dintr-un cavou
în decembrie eram mai fericiți
erau și altfel zilele
îmi zâmbeai altfel
erai altfel
erai motivul pentru care mă trezeam
acum oare ce motiv ești

23.

te-am întâlnit dintr-o mie de bucăți de inimi
și mi-ai plăcut cumva
ceasul bătea în direcția opusă nouă
dar mi-ai plăcut
și ți-am spus asta
te-am ales dintr-o mie de inimi care nu mai respirau
a ta era la fel
dar nu m-am ferit de ea
m-am lăsat purtat de val și te-am iubit
nebunește
da
că doar așa pot iubi eu

24.

dacă te știu acolo
unde te-am lăsat ultima oară
pe bancă
acum vin
dar doar dacă
că poate numai dacă
te știu acolo
o să-mi fac curaj
să mă întorc din viață
și să te caut
pe banca din Obor
dacă tu ești încă acolo
acum îmi iau haina pe mine
și vin să te iau
nu contează cum ești
cum suntem
cum sunt eu
dacă pe banca unde te-am lăsat
mai este urma trupului tău
dacă pe jos sunt urmele pașilor tăi
pornesc

dacă te știu acolo
nu trebuie să te mai știu în altă parte
că te găsesc
ți-am promis asta

25.

ți-aș scrie mai multe poeme
dar mi-e mult prea frig
mi-au răcit cuvintele
sunt bolnave
cred că de iubire
ți-aș scrie volume întregi
dar cred că funia se termină
și vom cădea curând
nici cerneală nu mai am
nici degete
dacă aș putea scrie cu cearcănele
nu m-aș mai opri
ultima unghie de la ultima mână
s-a rupt și ea
în timp ce scrijelea
ceva vers trist despre tine
nu știu cum să fac să fie bine
cum să construiesc din ruine
poezie